

tionalbanken ikke til de officielle Kurser, men til Kurser, der som Regel ligger adskilligt under de officielle Kurser. Jeg skal nævne nogle enkelte Eksempler. Der sælges den 28. December til 496½; den officielle Kurs var 502 — d. 9. Januar til fra 497 til 503; den officielle Kurs var 508 — den 11. 496⅞, den officielle er 506 — den 21. Januar til 497½—498; den officielle Kurs er 503 — den 27. til 499; den officielle Kurs er 502 og saa fremdeles. Det er mig ikke forstaaeligt, hvorledes denne Kurstfastsættelse ved dette Salg begrundes, navnlig naar man sammenligner med, hvad der skete i 1920, da det aldeles regelmæssigt er den officielle Kurs, der betales, endogsaa saaledes, at der sælges, aabenbart om Morgen tidligt, til den foregaaende Dags Kurs, hvis denne har været betydeligt højere. Jeg vil bede den højtærede Minister udtale sig herom og om, hvilke Følger det har haft for Nationalbanken og for Finanserne.

Men medens saaledes den højtærede Minister i 1921 solgte øjeblikkelig, efter at Loven var vedtaget, solgte Dagen efter 10 Mill. \$ til en meget lav Kurs og til stort Tab for Statskassen, er vedrørende Laanet af 1920 akkurat det modsatte Tilfældet; og derved sker der, saa vidt jeg kan se, endnu betydeligere Tab for Statskassen. Laanet af 1920 var, som ærede Medlemmer vil erindre, optaget igennem Landmandsbanken alene, ordnet af Etatsraad Glückstadt under hans Ophold i Paris som Udsending for Staten — han har omtalt det senere i Forhørene; det er Forhandlinger med amerikanske Finansmænd dernede, som har givet ham Lejlighed til at slutte det. Men skønt Laanet altsaa sluttes den 23. Oktober 1920, bliver den Del af det, som skal anvendes herhjemme, først solgt fra den 16. December. Altsaa hele Slutningen af Oktober gaar hen, hele November gaar hen, og den halve Del af December gaar hen, før man begynder at placere Laanet herhjemme. Med Hensyn til dette Laan er det bekendt, at en stor Del af det, nemlig ca. 15½ Mill. \$, skulde optages for dermed at betale Commission des Réparations den Erstatningssum, som vi skulde betale i Anledning af de sønderjydske Landsdeles Genforening med Danmark, og dette Beløb er da ogsaa anvist; det er slet ikke kommet her hjem til Danmark — jeg har tidligere gjort opmærksom paa det —, det er overvist i Dollars til Reparationskommissionen igennem Banque de France den 28. December 1920 til en Kurs af 655, og til denne Kurs er saa Genforeningsudgifterne optaget paa Statsregnskabet; det er derved, Beløbet de 101 Mill. Kr. frem-

kommer. Men en Del toges jo hjem her til Danmark, og naar man nu faar Oplysningerne herom, vil det ses, at medens den Del af dette Laan, som blev betalt til Reparationskommissionen, er opført til en meget høj Kurs, nemlig 655, faar man for den Del, som kommer her hjem til Danmark, og hvor altsaa den høje Dollarkurs betød noget, meget mindre, nemlig kun gennemsnitlig 591.

Laanet blev solgt paa følgende Maade: der blev solgt 3 Mill. \$ til Nationalbanken, 3 Mill. \$ til Landmandsbanken og 1 310 000 \$ til Køb af Sterling, som atter omregnes igen til danske Penge, gennem Firmaet R. Henriques jun. De 3 Millioner, som solgtes til Nationalbanken, indbragte 17 693 000 Kr., de 3 Millioner til Landmandsbanken 17 681 000 Kr., og de 1 310 000 til R. Henriques jun. indbragte 7 788 000 Kr.; tilsammen indbragte de 43 162 000 Kr. Dette opnaaede man ved at sælge Laanet i Tiden fra den 16. December til Udgangen af Januar Maaned. Da var altsaa Kurserne gennemsnitlig 591. Men hvad var Kurserne, før man begyndte at sælge? Lige umiddelbart før Laanelovens Vedtagelse, nemlig den 25. Oktober, var Kursen 725, den 1. November var den 736, den 8. November 762, den 12. November 767, den 17. November 752, den 24. November 735, den 27. November 741, den 1. December 734, den 8. December 702, den 14. December 671, og da begynder man at sælge, og saa faar man kun de stadig faldende Kurser. Hvis man nu tænker sig den Mulighed, at man ved at sælge i Tiden fra 25. Oktober til den 16. December havde kunnet opnaa i alt Fald en Kurs af f. Eks. 710, hvilket altsaa er et meget lavere Tal end de Kurser, jeg har nævnt — jeg regner med, at Salget kunde have medført, at man ikke kunde have faaet det fulde Beløb, men det er jo ikke et saa overmaade stort Beløb, der her er Tale om; det er jo kun lidt over 7 Mill. \$ —, saa vilde det have betydet, at man havde opnaaet 51 830 000 Kr., altsaa ca. 8 700 000 Kr. mere. Saa vidt jeg kan forstaa, har Ministeren ved ikke at sælge i den Tid, men opsætte Salget saa længe indvundet en Rentefortjeneste ved at lade Laanet blive staaende i Amerika, som andrager 1½ Mill. Kr. Saaledes maa jeg forstaa de Oplysninger, der er givet, og dette Beløb maatte altsaa fradrages det Tab, som er indtruffet ved, at man har ventet saa længe med Salget; i Stedet for 8 700 000 vilde det altsaa blive ca. 7 200 000 Kr., der er gaaet tabt for Statskassen ved, at man i 1920 ventede med at sælge.